

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2006-170-0852

Dato:

Til

Folketinget - Boligudvalget

Hermed sendes Indenrigs- og Sundhedsministeriets bidrag til besvarelse af spørgsmål nr. 36 og 39 af 31. marts 2006 (Alm. del), som jeg i det hele kan henholde mig til.

Kristian Jensen

/Birgitte Christensen

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 18. maj 2006
Kontor: Kommunaløkonomisk kontor.
J.nr.: 2006-2415-53
Sagsbeh.: BS
Fil-navn: spm 36 og 39 boligudvalg

Indenrigs- og Sundhedsministeriets bidrag til besvarelse af spørgsmål nr. 36 og 39 (alm. del), som Boligudvalget har stillet til skatteministeren den 31. marts 2006.

Spørgsmål nr. 36:

"Ministeren bedes oplyse, hvad grundskylden har været de sidste 5 år fordelt på ejendomstype og størrelsen af grunde, f.eks. 500 m², 1000 m², 1500 m² og 2000 m² og derover. Der ønskes en tilsvarende fordeling af besparelser som følge af den grænse, der er lagt for stigningen i grundskylden."

Bidrag til svar på spørgsmål nr. 36:

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har oplysninger om grundskylden for hver kommune og kommunens samlede afgiftspligtige grundværdier samt de afgiftspligtige grundværdier i hver kommune for ejendomme, som benyttes landbrug, gartneri, planteskole, frugtplantage samt skovbrug, som følge af de særlige regler for fastsættelsen af grundskylden, der gælder for disse ejendomme.

Ministeriet har ikke oplysninger om grundskylden fordelt på alle ejendomstyper eller fordelt på størrelsen af grundene i hver kommune.

Ministeriet har heller ikke oplysninger om grundværdierne på ejendomsniveau, der er nødvendige for at kunne beregne virkningen af loftet over grundlaget for beregning af den kommunale grundskyld.

Spørgsmål nr. 39:

"Ministeren bedes oplyse, hvad kommunernes skatteprovenu ville være, hvis alle kommuner indførte den maksimale dækningsafgift og hvad ville provenuet være, hvis der blev opkrævet det dobbelte af den i dag maksimale dækningsafgift."

Bidrag til svar på spørgsmål nr. 39:

Kommunerne kan efter gældende regler opkræve dækningsafgift af visse offentlige ejendomme og af forretningsejendomme.

Både primær- og amtskommuner kan pålægge statslige ejendomme dækningsafgift.

I primærkommunerne opkræves dækningsafgift af statslige ejendomme med primærkommunens grundskyldspromille. Herudover kan primærkommunen opkræve dækningsafgift af forskelsværdien (forskellen mellem ejendomsværdien og grundværdien) af statslige ejendomme med 5 promille.

Amtskommunerne kan på samme måde som primærkommunerne opkræve dækningsafgift af statslige ejendomme. Amtskommunerne kan opkræve dækningsafgift af grundværdien med 5 promille, og dækningsafgift af forskelsværdien med højst 3,75 promille.

I Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner opkræves dækningsafgift af grundværdien for statslige ejendomme med den pågældende kommunes grundskyldspromille. Herudover kan der i disse kommuner opkræves dækningsafgift af forskelsværdien på højst 8,75 promille.

Amts- og primærkommuner kan endvidere opkræve dækningsafgift af kommunale og amtskommunale ejendomme beliggende i den pågældende kommune.

Primærkommunerne kan opkræve dækningsafgift af grundværdien med halvdelen af vedkommende primærkommunes grundskyldspromille, dog højst 10 promille. Herudover kan primærkommunerne opkræve dækningsafgift af forskelsværdien af kommunale og amtskommunale ejendomme med højst 5 promille.

Amtskommunerne kan opkræve dækningsafgift af grundværdien med 5 promille og dækningsafgift af forskelsværdien med højst 3,75 promille. Kommuner beliggende i den pågældende amtskommune er dog fritaget for betaling af dækningsafgift til den pågældende amtskommune.

Københavns, Frederiksberg og Bornholms Kommuner kan opkræve dækningsafgift af grundværdien med halvdelen af vedkommende kommunes grundskyldspromille, dog højst 10 promille. Derudover kan der opkræves dækningsafgift af grundværdien med halvdelen af den promille, hvormed amtskommunal grundskyld opkræves i det øvrige land, dvs. 5 promille. Endelig kan de tre kommuner opkræve dækningsafgift af forskelsværdien med højst 8,75 promille.

I primærkommunerne kan kommunalbestyrelsen derudover opkræve dækningsafgift af forskelsværdien af ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende, med en fastsat promille, der højst kan udgøre 10 promille.

Det samlede primærkommunale og amtskommunale provenu af dækningsafgift for offentlige ejendomme og forretningsejendomme udgør i budget 2006 henholdsvis 1.160 mio. kr. og 2.370 mio. kr., i alt 3.530 mio. kr.

De primærkommuner og amtskommuner, der opkræver dækningsafgift af offentlige ejendomme, opkræver afgiften med de maksimale satser. En række kommuner har valgt enten ikke at opkræve dækningsafgift af offentlige ejendomme eller har ikke ejendomme beliggende, hvoraf der kan opkræves dækningsafgift. Den nærmere grund til, at kommuner ikke har indtægter fra dækningsafgift af offentlige ejendomme, fremgår ikke af budgetmaterialet.

Med hensyn til dækningsafgift af forretningsejendomme opkræves denne af 79 af de nuværende 270 kommuner, heraf opkræves dækningsafgiften med den maksimale sats af 29 kommuner. Hvis alle 79 kommuner opkrævede dækningsafgift af forretningsejendomme med den maksimale sats, ville det samlede provenu udgøre 2.783 mio. kr.

I denne situation, hvor dækningsafgiften opkræves med de maksimale satser, ville proventet udgøre henholdsvis 1.160 mio. kr. for offentlige ejendomme og 2.783 mio. kr. for forretningsejendomme, i alt 3.943 mio. kr. Med det dobbelte af de nuværende maksimale satser ville proventet af dækningsafgift udgøre 7.886 mio. kr.

I denne beregning indgår dog ikke proventet af forretningsejendomme i kommuner, hvor der i dag ikke opkræves dækningsafgift. Det drejer sig i alt om 191 kommuner. Indenrigs- og Sundhedsministeriet har ikke oplysninger om grundlaget for en mulig opkrævning af dækningsafgift af forretningsejendomme i disse kommuner.